

ושרמי אמר לי כי העניין קיבל את אישורו של ראש העירייה. קבלתי באותו חודש 2,000 לירות, לרמי הגיעו אלף לירות. נשאר הפרש של מאה לירות ורמי הציע לי לקבל אותן כאות תודה. סירבתי, ולבקשתו נתתי לו צ'ק עצמי על סך 1,000 לירות, ועוד צ'ק ללא שם על סך מאה לירות. צ'ק זה, כך סיפר, נתן לקופה הקטנה של העירייה. אפילו לא חשבתי לחשוך בו. הוא תמיד התייחס אלי יפה. היה שואל אותי מה שלומי ומה שלום החבר שלי (כיום בעלה).

בטיב ובאימונים. לפני כמה חודשים נכנסתי למישרד ומצאתי פתק, להתקשר לרמי דחוף. התקשרתי אליו, ולא מצאתי אותו בבית. למחרת הוא צילצל אלי, שאל מה נשמע והציע להביא לי ארוחת-צהריים למישרד. כשהגיע, שאל אותי מה יחסי עם אורה בקר. סיפרתי לו שאני נוהגת להתייעץ איתה בענייני כספים. הוא אמר לי שזוהר ממנה, וביקש ממני לספר לה שעבדתי שעות נוספות. סירבתי.

מאותו יום הוא התחיל לבקר אצלי לעיתים קרובות. היה מסיע אותי כמעט בכל יום הביתה. ניסה לשכנע אותי בטוב וגם באימים. הוא הבטיח לי שידאג שלא יעשו לי כלום. הוא אמר לי: אם מישהו יעמוד מולך עם אקדה שלוף, את לא תשקרי? התחנן בפניי ואמר שהוא חושש גם מגילוי העובדה שאישר חופשות ל- עובדי המחלקה שלא בזמן ויכולים להכניס אותו בגלל זה לכלא.

פעם הוא אמר לי שקובה קרייזמן ביקש ממנו להחליק את העניין, כדי שלא יתגלה לפני הבחירות. פעם אחרת ביקש שלא אספר לקרייזמן דבר. גם אשתו, שתמיד התייחסה אלי בקרירות, באה לביתי ואמרה לי ששוחחה עם עורך-דין ושמצבי קשה וכדאי לי לשקר. אחרת לא יתנו לי לעבוד בהוראה בשנה הבאה. לרמי לא חסרות עבודות, היא אמרה לי, אבל את תידפקי. ביקשתי מהם שיניחו לי, אך עד לפני כמה שבועות הוא היה מתקשר אלי ויושב אתי שעות.

עד כאן, סיפורה של שבי. **קרייזמן סרב.** בשיחה עם רמי ליב, סירב הלה להתייחס לעניין, ולפני שטרק את הטלפון ביקש מכתבת העיתון לגלות לו מי הדליף לה את הסיפור. אורה בקר סירבה, כעובדת העירייה, למסור כל מידע בנושא. הסתבר כי אחרי שגילתה את הפרשה פנתה אורה למזכיר העירייה, אשר טופו, ולראש העירייה, קובה קרייזמן, לפני חודשיים, אך רק לפני שבוע הוקמה ועדת חקירה לבדוק את הנושא, זאת, אורה שאורה הגישה לראשות העירייה הוכחות בכתב על המתחולל בהדרגה-חדריו של רמי ליב.

חברי הוועדה כולם עובדי העירייה דבר שיקשה עליהם. כנראה, לחקור את העניין בצורה ממצה. חברי הוועדה הם אברהם צור, יו"ר ועדת הנוער והספורט בעיריית גבעתיים; אברהם מינק, חבר הנהלת העירייה ונציג ועד העובדים, ומבקר העירייה, שמואל ברששון שמונה כמשקיף. מסקנות הוועדה עומדות להתפרסם בתוך ימים אחדים, אמר ראש העירייה קובה קרייזמן, שסירב להתייחס לנושא. מזכיר העירייה, אשר טופו, מסר כי הוועדה התחילה לפעול לפני שבוע, וכבר הספיקה לחקור אותו. לפי שלא יתברר מי נתן את ההוראות, אמר, "ומי אישר אותן, לא תוכל הוועדה להחליט אם להפנות את הנושא למיטרה או לסגור אותו בתוך העירייה."

בעזרת השם

עיריית רמת-גן פונעת כמישפחה
המיוסד אברהם קריניצי
למרות שחלפו מספר שנים מאז פטירתו של אברהם קריניצי, מייסדה של רמת-גן וראש-עיריה עד ליום מותו, עדיין נישא שמו בהערצה כפי תושבי העיר כאב-המייסד. זאת הסיבה שראש עיריית רמת-גן הנוכחי, הד"ר ישראל פלד בחר לרוץ בבחירות המוניציפאליות הקרובות ביסמכה: "קריניצי ועד פלד" — לא נותקה השלשלת!
אולם סיסמת-בחירות להוד ומציאות לחוד, בשעתו איפשר אברהם קריניצי

וכנה ידה על אורלי חידה:

המחול המטורף

בן שביב אורלי חידה, הדוגמנית היפהפיה, שנבחרה כמלכת-המים לשנת 1976, היה זה שבוע של מחול הטלפונים. הוא הגיע לשיאו כאשר צילצל הטלפון בדירת-הגג הקטנה שלה, המרוהטת בטוב-טעם. המטלפן זיהה את עצמו כאיש-המיטרה. חידה לא האמינה, רשמה את המיספר והניחה את השפופרת. אך כשצילצלה לאותו מיספר, נסתבר לה שהמטלפן הוא באמת איש-המיטרה. "עליך לבוא לתחנה ולמסור עדות," הודיע השוטר האלמוני. "ותביאי איתך גם את רשיון-האקדה שלך!" "מה? קראה חידה בתדהמה, "איזה רשיון אקדה? נפלת על הראש? מאיפה שיהיה לי אקדה!" "בעלך הודיע לנו שאת איימת עליו באקדה. אל תעשי חוכ-מות! תביאי את האקדה!"

סיפורים דימוניים

מרתקים

המחול התחיל לפני שבוע, כאשר יצא בעלה-לשעבר של אורלי, איש-העסקים אבישי הראל, מן הכלא. אחרי מעצר ממושך. אבישי נחשד בביצוע מעשי-מירמה מסועפים, ושוחרר

אבישי הראל ואורלי חידה

נישאו נחדש

בחוג המשפחה

המודעה ב"ידיעות אחרונות"

גבר אלמוני טילפן

בערבנות גבוהה, שניתנה עליידי אביו. האב מכר לשם כך את מכונתו. הראל זעם, לדבריו, על כך שאורלי לא נתנה לו ערבות משלה — אף שכבר התגרשה ממנו לפני חודשיים. הוא זעם להתנשק בה. מאותו רגע החלו הטלפונים מצלצלים בדירת חידה. המצלצל העיקרי היה אבישי עצמו, שבא אליה בתביעות שונות, ביום ובלילה. בעיקבותיו צילצלו העיתונאים. שאבישי הראל מסר להם סיפורים דימוניים מרתקים. סיפר הראל לעיתונאים: אורלי חידה מכרה את הבוטיק שלו, ברחוב דיזנגוף בתל-אביב, נ"ו לוק, בשעה שהוא ישב בכלא. בכסף זה קנתה וריהטה את דירתה. הטענה הייתה מנוחנת. כי כאשר נעצר הראל, הטילו הנושים עיקול על כל רכושו, וביכלל זה הבוטיק. הרכוש נמכר לטור בת הנושים. כאשר זה לא הספיק, סיפר אבישי לעיתונאים כי אורלי רר דפת אחריו באקדה, שהיא באה בשעות הקטנות של הלילה ושוברת את הדלת בדירה שהוא מתאכסן בה. אחרי כל סיפור

אורלי חידה ואבישי הראל בעת נישואיהם היכן האקדה?

כזה צילצלו העיתונאים לאורלי, וכך העסיקה בכל שעות היום והלילה. בסופו של דבר הם לא פירסמו את הסיפורים, משנתברר להם שהם פרי הדימויון.

מודעה

ללא תשלום

אך הראל לא שקט על שמריו. הוא רצה להגיע לעיתונאים, ואכן הגיע.

תחילה פירסם במעריב מודעה, בחתימת ארבע הפירמות שהיו לו, ותבע מן הציבור להודיע לו על כל העיסקות שנעשו על-ידי אורלי חידה. היה זה נסיון שקוף להחשיך ולהשחיר בציר בור את פניה של הדוגמנית המבוקשת, המשתכרת היטב מעבודתה. כשגם זה לא עורר את הרושם המיוחל, הסלים אבישי הראל את מאמציו. הפעם עלה על עצמו.

השבוע פורסמה בידיעות אחרונות מודעת-נישואין תמימה. היא סיפרה כי אבישי הראל ואורלי חידה נישאו מחדש, בחוג המישפחה.

הטלפון של חידה החל מצלצל בטירוף. מכריה וידידיה, וסתם סקרנים, רצו לשמוע על נסיבות הנישואין, לברך את הזוג המחורי דש, או סתם לספק את סקרנותם.

באמצע צילצל גם מישרד-פירסום. המזכירה ביקשה מן הגברת חידה לשלם את מחיר המודעה. מסתבר כי גבר אלמוני טילפן למישרד, הכתיב את המודעה ומסר את מיספר-הטלפון של אורלי, כמזמינת המודעה. כאשר תקפה אורלי את המישרד על חוסר-האחריות המדהים שלו, מיהרה המזכירה להניח את השפופרת. איש לא שילם בשביל המודעה.

עתה ממתינה אורלי ליד הטלפון בדירתה, המקושטת בחפצי-ערך מיוצרים, וממתינה לטלפון הבא. ואילו אבישי הראל שובר את ראשו כדי למצוא רעיונות מבריקים חדשים. בינתיים הוא מתברר ככל יכולתו. בין השאר: ערב אחד, בשבוע שעבר, יצא עם ארית דותן, הזמרת שהמציאה את מסע-הפירסום האדיר שלה על רקע אהבתה הדימויית לשייקה אופיר.

המסורת, הופתע. אחרי ששמע את הבקשה, פרץ בצחוק.

בקשתו של הדובר באה בעיקבות מסע הפירסום האחרון של חברת המשקאות. החברה הכריזה על מיבצע פרסים בשם טמפרה-טו, הקשור באיסוף פקקים. הפיר סומאי שמואל גביש, ממנהלי מישרד הפירסום מוקד, כתב עבור המיבצע סידרת תשדירים לרדיו המבוססת על קולותיהם של טיפוסים שונים: יקה מנהריה המטלפן לביתיקפה בדימונה ומבקש שישלחו אליו בדואר פקק שהשאר שם; מורה קשיש המלמד טמפומטיקה; איש המודיע בבהלה למיטרה על צלחת מעופפת שנחתה בר חצרו ואנשיה חטפו מידו בקבוק משקה. בין השאר הוכן גם תשדיר שבו מופיע שוטר בעל מיבטא מרוקאי בנושא השוטר (החשך בעמוד 44)

תעמולת הבחירות שלו. "מי שיוצא נגד בני מישפחת קריניצי, אינו רשאי להציג את עצמו כיוורשו של קריניצי," הם טוענים.

עסקים

השוטר אזולאי

לבקשת המיטרה

הופסק שידור

תשדירי-פירסומת

הטלפון במישרדו של מאיר רוק, האחראי על פירסומי בית-החרושת טמפו, צילצל. מהעבר השני של הקו היה דובר המיטרה. "שלום," אמר הדובר, "יש לי בקשה מאד לא-שיגרתית מכם." רוק, שומר